

Návod na pěstování narcisů

Stanoviště

Narcisy pocházejí z podhorských oblastí, kde rostou na lukách a stráních, v jarním a podzimním období dostatečně vlhkých. Tomu je třeba přizpůsobit i stanoviště, kde budou vysazeny. Mělo by být osluněné (v zastíněných místech hůře kvetou). Půda musí být propustná, nejlépe středně těžká dostatečně zásobená živinami.

Příprava půdy a termín sázení

Půda pro výsadbu musí být včas a dobře připravena, vyhnojena dobrým kompostem nebo alespoň průmyslovým hnojivem (např. Cererit). Narcisy můžeme vysazovat po tulipánech a nikoliv naopak. Po sobě by se narcisy neměly sázet vůbec, a pokud již není jiná možnost, tak by interval neměl být kratší než cca 6 let.

Narcisy podle posledních poznatků vysazujeme od konce září do konce října (podle klimatických a místních podmínek). Při sázení v záhřevných půdách nebo v roce s velmi teplým létem a podzimem (vysoká půdní teplota v době výsadby) se zvyšuje napadení cibulí botrytidou.

Hloubka a vzdálenost výsadby

Cibule narcisů sázíme dostatečně hluboko, průměrně 15 cm, což znamená vrstvu zeminy nad cibulemi, aby byly dostatečně chráněny před holomrazy a namrznutím (odolnost některých odrůd proti mrazům je snížena). Vzdálenost výsadby jednotlivých cibulí na záhonku v řádku činí 2 násobek jejich průměru, řádky od sebe jsou vzdáleny cca 20-25 cm. Pokud je sucho cibule v řádku dostatečně zalijeme, aby mohly řádně do příchodu zimy zakořenit. V případě nepříznivých zim (silné holomrazy) je vhodné záhony narcisů chránit nastýlkou, např. drcenou borkou z kůry lesních stromů, slámou, listím apod.

Ošetřování na jaře a v době vegetace

Narcisy začínají brzy na jaře rašit, hned jak půda rozmrzne. Záhony je třeba provzdušnit a přihnojit plným hnojivem (např. Cererit). Pokud je suché jaro, je třeba provádět závlivku, méně častou, ale vydatnou. Chceme-li, aby cibule narcisů dostatečně narostly, zaléváme je do začátku června, ne však v době vysokých teplot. Důležité je sledovat zdravotní stav porostu, z něho odstraňujeme podezřelé rostliny (zkroucené listy) s příznaky virózy (žluté pruhy na listech nebo mozaika na květech).

Rostliny ošetřujeme průběžně insekticidy proti savým škůdcům (mšice), které mohou přenášet virové choroby. Problematická je ochrana proti největšímu nepříteli narcisů velké mouše narcisové (chemická ochrana se nejeví jako dostatečně účinná). Z houbových chorob je nejzávažnější plíseň narcisová, fusariová hniloba nebo sklerociová hniloba. Zárodky těchto chorob se přenášejí půdou. Ochrana spočívá v moření sadbového materiálu, střídání pozemků a postřiku systemickými fungicidy. Velice osvědčený je způsob tepelného moření s přidavkem fungicidů, což si však vyžaduje potřebné vybavení. Po odkvětu zbytky květů co nejdříve odstraníme z porostu.

Sklizně cibulí

Dobu sklizně narcisů je třeba vždy pečlivě zvážit, aby nebyla předčasná, ani pozdní. Záleží vždy na počasí, s příchodem teplých dnů rostliny rychle ukončují vegetační období (listy narcisů se rozklesávají). To je právě doba, kdy je třeba cibule co nejrychleji sklídit, aby nezačaly vytvářet nové kořeny (jsou ztlustělé). U sklizených cibulí opatrně odstraníme zbytky listů (nikoliv kořeny); zásadně neoddelujeme cibule, které mají více přirostlých cibulek od sebe, pokud jsou pevněji spojené slupkou. Poté cibule ukládáme do připravených lísek, které umístíme na vzdušné místo chráněné před sluncem. Po cca 3 týdnech narcisy dočistíme, odstraníme opatrně zbytky kořenů a zeminy. Pak cibule ukládáme na suché vzdušné místo s teplotou cca 20 stupňů, kde je ponecháme do výsadby.